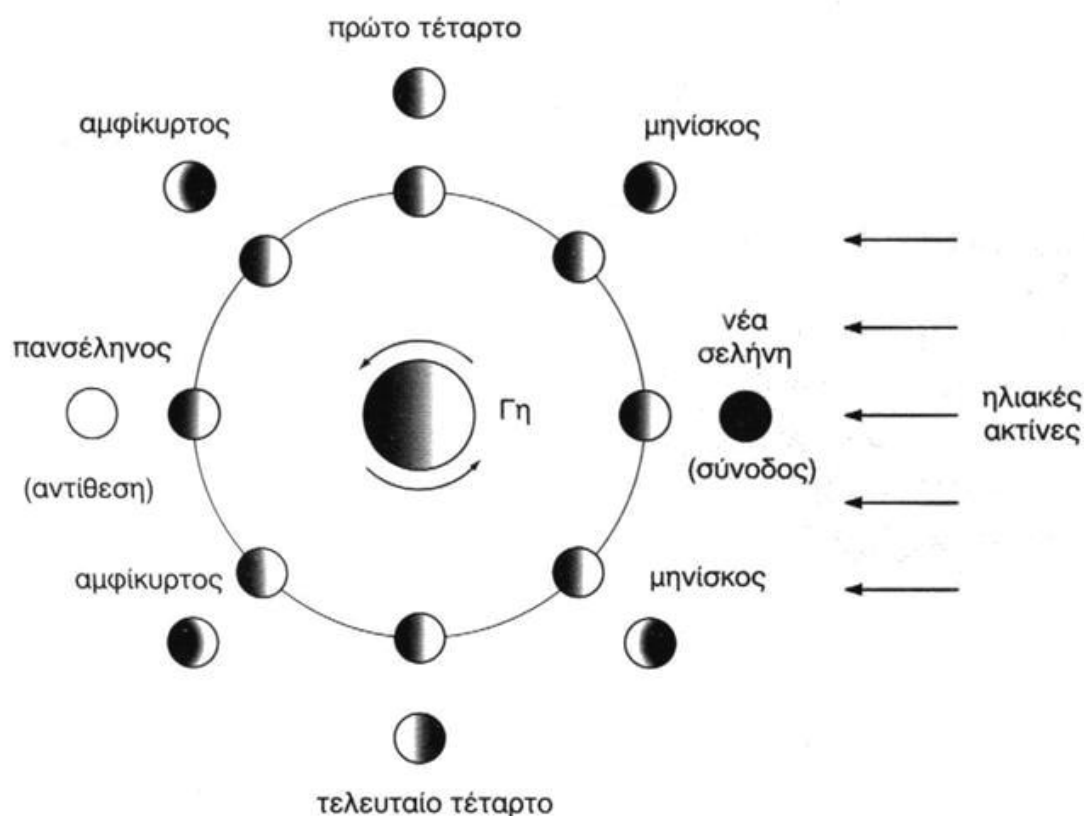

ΟΡΦΙΚΗ ΑΣΤΡΟΣΟΦΙΑ

ΣΕΛΗΝΗ ☾

Βασικά στοιχεία τροχιάς

- Διάρκεια διαδρομής της τροχιάς της γύρω από τη Γη : 27,55 ημέρες (27 ημέρες, 7 ώρες 43').
- Κατά την Επιστήμη η διάρκεια μιας πλήρους τροχιάς είναι: 27,3 ημέρες.
- Η ταχύτητα περιφοράς της Σελήνης είναι ένα περίπου χλμ. ανά δευτερόλεπτο.
- Μέση απόσταση της τροχιάς της σελήνης από τη Γη : 385.000 χλμ.
- Γωνιώδης απόκλιση του επιπέδου τροχιάς της σελήνης από το επίπεδο της Εκλειπτικής: 5° περίπου.
- Διάρκεια ενός πλήρους κύκλου που διαγράφει μετατοπιζόμενο το σεληνιακό περίγειο (κατά την Επιστήμη) : 8,9 έτη.
- Διάμετρος σε χλμ : 3476 χλμ.
- Μάζα της Σελήνης : 7,32.10 χιλιόγραμμα.

Κατά την Ορφική παράδοση η Γη έχει δύο δορυφόρους, έναν ημερήσιο και έναν νυκτερινό.

Ο ημερήσιος δορυφόρος, βρίσκεται πολύ κοντά στην Γη και δεν υπόκειται στο νόμο της αντανάκλασης του φωτός του Ηλίου. Είναι επομένως αόρατος και διαγράφει την τροχιά του σε 13,75 ημέρες. Η επήρειά του είναι τεράστια. Δυστυχώς όμως δεν μπορούμε να πούμε περισσότερα για τον δορυφόρο αυτόν, μέχρις ότου με το πέρασμα του χρόνου η επιστήμη ανακαλύψει την παρουσία του και καθορίσει την θέση του.

Αλλιώς όμως έχουν τα πράγματα με τον νυκτερινό δορυφόρο, την Σελήνη.

Είναι ο επίσημα γνωστός δορυφόρος, του οποίου και η διαδρομή και η απόσταση από την Γη έχουν μετρηθεί με ακρίβεια από τους επιστήμονες και όλα τα αστρονομικά στοιχεία του είναι πλέον γνωστά.

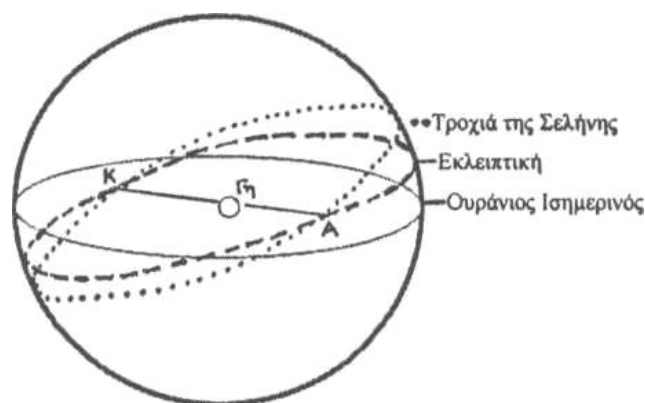
Στρέφεται γύρω από τη Γη σε 27,55² ημέρες και στο διάστημα αυτό εκτελεί και μία πλήρη στροφή γύρω από τον άξονά της, γύρω δηλαδή από τον εαυτό της.

Αυτός είναι και ο λόγος, για τον οποίον μας παρουσιάζει πάντοτε την μία της όψη. Έχει το περίγειο της σταθερό στην 99°55', το δε απόγειό της εξαρτάται από τον αναβιβάζοντα σύνδεσμο³ (Ω) του δορυφόρου αυτού.

Η γραμμή των συνδέσμων παλινδρομεί, δηλαδή περιστρέφεται με διεύθυνση διαφορετική από αυτήν της Σελήνης, συμπληρώνοντας έναν κύκλο 360° σε 18,5 έτη.

Εκτός από την παλινδρόμηση της γραμμής των συνδέσμων παρατηρείται και μετακίνηση του περιγείου της Σελήνης κατά μήκος της σεληνιακής τροχιάς, προς την ίδια διεύθυνση με αυτή της Σελήνης.

Το σεληνιακό περίγειο διαγράφει έναν πλήρη κύκλο, δηλαδή 360°, κάθε 8,9 έτη.

² Ήδη έχουμε σημειώσει ότι κατά την Επιστήμη είναι 27,3 ημέρες.

³ Αναβιβάζων Ω και καταβιβάζων Υ σύνδεσμος είναι τα δύο σημεία της ουράνιας σφαίρας στα οποία η Σελήνη τέμνει την Εκλειπτική.

Στον αναβιβάζοντα σύνδεσμο Ω η Σελήνη μεταβαίνει από το νότιο ημισφαίριο στο βόρειο.

Για τον λόγο αυτό στον προσδιορισμό του μήκους της Σελήνης σε μια δεδομένη στιγμή υπολογίζουμε και την μετακίνηση του περιγείου της.

Γενικώς έχει τροχιά πολύ έκκεντρο και με πολυάριθμες παρεκκλίσεις.

Η Σελήνη μάς παρουσιάζεται με διάφορα σχήματα. Η νέα της εμφάνιση σημειώνεται με σχήμα λεπτού μηνίσκου με το κυρτό δεξιά ή ορθότερα με το δυτικό της τμήμα φωτισμένο. Ο μηνίσκος ανεβαίνει στον ορίζοντα του νυχτερινού ουρανού την στιγμή που ο Ήλιος δύει. Δηλαδή ακολουθεί τον Ήλιο στην δύση του με διαφορά τετάρτου περίπου της ώρας. Καθημερινά ο μηνίσκος αυτός πλατύνεται και όσο φαρδαίνει τόσο μεγαλώνει και η σχέση της δύσης του με τη δύση του Ηλιου.

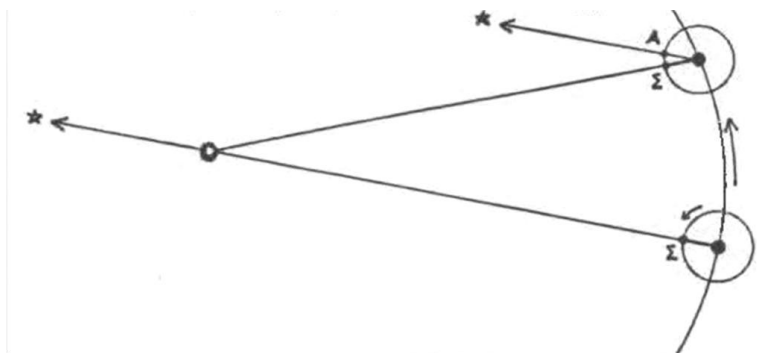
Όταν η Σελήνη πάρει σχήμα ημισφαιρίου επιβραδύνει τη δύση της κατά 90° από την δύση του Ηλιου. Από την στιγμή αυτή αρχίζει μια άλλη φάση για τον νυχτερινό αυτόν δορυφόρο. Η όψη του μεγαλώνει με τη βαθμιαία πλάτυνση των άκρων τού ημισφαιρίου και σύντομα μας παρουσιάζεται σαν μία πλήρους σφαίρα που ακτινοβολεί φως και έχει κάπως όψη ανθρώπινη (γυναικός). Κατά την περίοδο αυτή ανατέλλει την στιγμή που δύει ο Ήλιος, δηλαδή έχει επιβραδυνθεί η τροχιά της κατά 180° έναντι του Ηλιου. Η επιβράδυνση αυτή αυξάνει διαρκώς και οδηγεί τελικά στην εξαφάνιση τής Σελήνης, διότι από τη φάση της πλήρους σφαίρας αρχίζει να ελαττώνεται κατά τάξη αντίθετη από εκείνη που παρουσίασε στην διαδικασία τής αύξησής της.

Τελειώνει την φανερή σε μας τροχιά της, καθώς παίρνει πάλι το σχήμα λεπτού μηνίσκου, όπως και στην αρχή, αλλά με αντίθετη διαδικασία. Κατά την στιγμή αυτή καθυστερεί από την προηγούμενη δύση του Ηλιου κατά 300° . Όταν αυτή η επιβράδυνση αυξηθεί ο δορυφόρος μας γίνεται αόρατος για μια περίοδο αρκετά μεταβλητή, που εξαρτάται από το πέρασμά της μέσω του αναβιβάζοντος συνδέσμου Ω.

Σε σχέση με τις φάσεις της Σελήνης πιστεύεται ότι στην περίοδο των επτά πρώτων ημερών προδιαγράφεται συνήθως η πορεία των γεγονότων που θα ακολουθήσουν σε όλη τη διάρκεια του πλήρους κύκλου αυτής. Γι' αυτό, όταν θέλουμε να πραγματοποιήσουμε κάποια σύλληψή μας, πρέπει να αρχίζουμε την πραγματοποίηση αυτή κατά την περίοδο των πρώτων επτά ημερών τού κύκλου τής Σελήνης.

Είπαμε ότι η διάρκεια μιας πλήρους τροχιάς της Σελήνης γύρω από τη Γη, δηλαδή ως προς τους αστέρες, είναι 27,3 ημέρες. Αυτό το χρονικό διάστημα ονομάζεται αστρικός μήνας. Αλλη είναι όμως η διάρκεια τής περιφοράς τής Σελήνης γύρω μεν από την Γη, αλλά ως προς τον Ήλιο. Η χρονική αυτή διάρκεια είναι μεγαλύτερη, δηλαδή 29,5 ημέρες και ονομάζεται συνοδικός μήνας.

Ο συνοδικός μήνας είναι μεγαλύτερος του αστρικού επειδή εξαιτίας τής περιφοράς τής Γης γύρω από τον Ήλιο, ο Ήλιος φαίνεται να κινείται ως προς τους αστέρες κατά μία μοίρα την ημέρα. Η Σελήνη επομένως πρέπει να περιστραφεί όσο η διάρκεια του συνοδικού μήνα, για να έρθει στην ίδια φάση. Δείτε το επόμενο σχήμα :

Αυτά περιληπτικά είναι τα όσα έχουν σχέση με την αστρονομική εξέταση του νυκτερινού μας δορυφόρου. Ας δούμε τώρα την επήρειά του από άποψη αστροσοφική.

Όπως έχουμε πει και άλλοτε, η Σελήνη είναι ένα είδος κεραίας και βρίσκεται σε διαρκή επικοινωνία με τις γήινες δονήσεις. Έχει σαν σκοπό να συλλαμβάνει και να διατηρεί τις ισχυρές δονήσεις που φθάνουν μέχρι τη Γη, για να μην επέλθει καμιά αλλοίωση ή διαταραχή στην κίνηση της Γης. Μετά, αφού συγκροτήσει αυτές τις δονήσεις και ασκήσει επάνω σ' αυτές κάποια ενέργεια, τις εκτοξεύει επάνω στη Γη και με αυτόν τον τρόπο παράγει έμμεσα μερικές επήρειες, οι οποίες θα εκπέμπονταν οπωσδήποτε από τους διάφορους πλανήτες, όταν αυτοί θα βρισκόταν σε επικοινωνία με την Γη.

Σύμβολο της Σελήνης είναι ο μηνίσκος ☾ που σημαίνει σώμα στεγνό το οποίο βρίσκεται σε έκκληση προς το υγρό στοιχείο.

Η Σελήνη τοποθετείται στην κλίμακα μεταξύ της Γης και του Άρη.

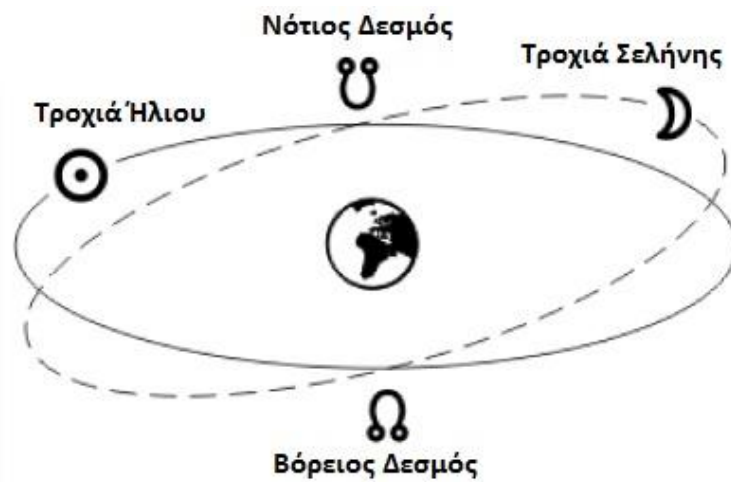
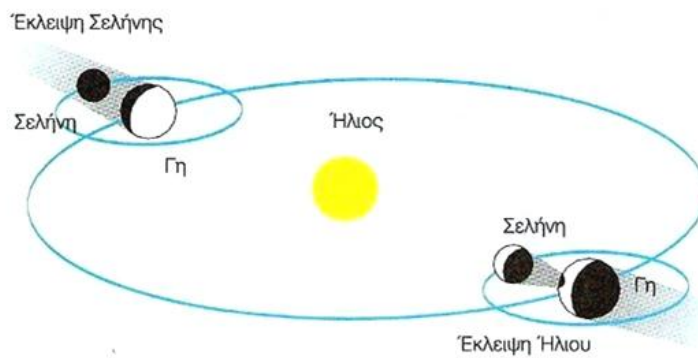
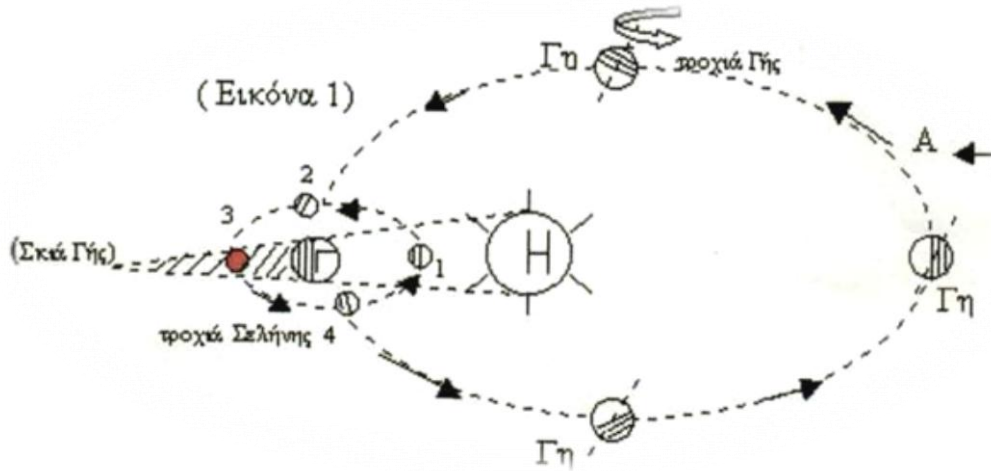
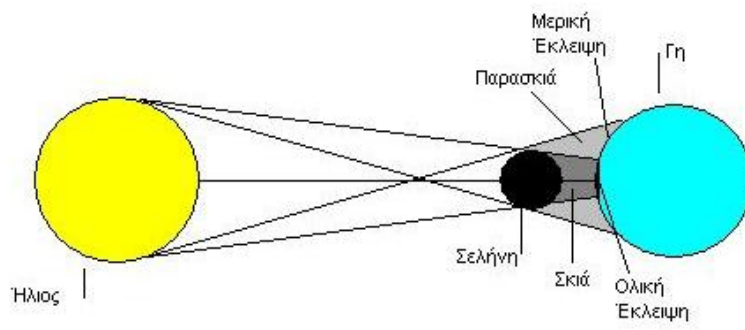
Γι' αυτό ο ήχος της Σελήνης είναι το Φα ή Δι (της Βυζαντινής Μουσικής).

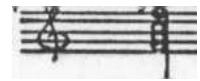
Όταν έχουμε κυριαρχία της Σελήνης προκαλείται έξαρση τόσο της ίδιας, όσο και των υπολοίπων πλανητών πλην του Κρόνου, ο οποίος είναι απολύτως εχθρικός προς κάθε τι το σεληνιακό.

Γνωρίσαμε ότι με τον όρο κυριαρχία εννοούμε έναν πλανήτη που βρίσκεται στο "Α" Αφήλιο και είναι κύριος της ενέργειας, είναι δηλαδή και κύριος σημειοδότης.

Βεβαίως, όταν μιλούμε για κυριαρχία τής Σελήνης, δεν μπορούμε να πούμε ότι βρίσκεται στο Αφήλιο. Βρίσκεται όμως η Σελήνη σε κάποια ιδιαίτερη κατάσταση η οποία προκαλείται όταν η Σελήνη παρεμβάλλεται ακριβώς μεταξύ τού Ηλίου και της Γης, πράγμα το οποίο λαμβάνει χώρα συχνά, δηλαδή κατά τις **εκλείψεις τού Ηλίου**.

Για την Σελήνη έχουμε την αρμονία με τους εξής τόνους « φα-λα-ντο-φα » ή «Σελήνη - Ζευσ-Ερμής-Σελήνη». Η αρμονία αυτή γράφεται στο πεντάγραμμο :

Οι επήρειες τής Σελήνης στον ημερήσιο ουρανό ⁴ είναι σχεδόν ασήμαντες, όταν η Γη βρίσκεται στο «Π», ενώ όταν η Γη βρίσκεται στο «Α» της, τότε οι επήρειες τής ημερήσιας Σελήνης είναι ανάμικτες με τις επήρειες του Ηλίου.

Στον νυχτερινό ουρανό η Σελήνη ασκεί μεγάλη επίδραση επί της Γης και κυρίως, όταν η Σελήνη είναι εμποτισμένη με δονήσεις που έχει συλλάβει χάρις στην γειτονία της με κάποιους ισχυρούς πλανήτες.

Είναι ο καλός αγωγός των δονήσεων του Άρη, του Δια, του Κρόνου και του Ουρανού. Όταν όλοι αυτοί οι πλανήτες βρίσκονται στο «Π» τους και έχουν αποδέκτη τη Σελήνη, οι επήρειές τους τότε εντείνονται και προκαλούν βλαβερές επιδράσεις στην Γη.

Δεν συλλαμβάνει η Σελήνη τις δονήσεις Ερμή και Αφροδίτης, οι οποίοι είναι ημερήσιοι πλανήτες. Επίσης η Σελήνη δεν δέχεται καθόλου τις δονήσεις του Ποσειδώνος ούτε του Πλούτωνα, διότι αυτές οι δονήσεις είναι πολύ ισχυρές και δεν συλλαμβάνονται από αυτόν.

Κάθε πλανήτης που βρίσκεται σε σύνοδο με την Σελήνη, θεωρείται ότι βρίσκεται σε περισκοπική δύναμη με αυτήν. Η σύνοδος αρχίζει 8^ο πριν και τελειώνει 8^ο μετά την θέση που κατέχει η Σελήνη στην Ζώνη της Ευρυδίκης.

Όταν η περισκοπική δύναμη της Σελήνης με έναν από τους προαναφερθέντες πλανήτες (Άρης, Ζευσ, Κρόνος, Ουρανός) βρίσκεται στην πρώτη ζώνη τής Επτακτίνας η προβλεπόμενη συμπερασματολογία έχει χαρακτήρα αμετάβλητο ⁵.

Όταν η περισκοπική δύναμη της Σελήνης με έναν από τους προαναφερθέντες πλανήτες βρίσκεται στην έβδομη ζώνη της Επτακτίνας η επήρεια γίνεται αισθητή αργότερα στον βίο του ατόμου ⁶ και αυτό είναι το αντίθετο από ό,τι συμβαίνει, όταν η περισκοπική αυτή δύναμη βρίσκεται στην δεύτερη ζώνη της Επτακτίνας ⁷.

⁴ Ημερήσιος ουρανός είναι ο ουρανός που βλέπουμε τη στιγμή που ο Ήλιος φωτίζει ορισμένο μέρος της Γης. Νυκτερινός ουρανός είναι το αντίθετο του ημερήσιου. Τότε δηλαδή ο Ήλιος δεν φωτίζει το μέρος αυτό της Γης. Πρακτικά, τώρα, όταν η Σελήνη βρίσκεται στην 7^η, την 1^η και τη 2^η ζώνη της Επτακτίνας, βρίσκεται στον νυκτερινό ουρανό. Όταν σημειώνεται στην 3^η, την 4^η, την 5^η και την 6^η ζώνη, τότε βρίσκεται στον ημερήσιο ουρανό.

⁵ Ερμηνεύοντας την έννοια του αμετάβλητου (invariable) έχουμε καταλήξες ότι προφανώς εννοεί πως παραμένει έτσι για όλη την ζωή του ατόμου.

⁶ Υπολογίζεται, μετά από την ηλικία των 45 ετών.

⁷ Στην περίπτωση αυτή υπολογίζεται ότι τα χαρακτηριστικά της περισκοπικής δύναμης θα εμφανισθούν πρώιμα στην ηλικία των 7-10 ετών.

Η περισκοπική δύναμη τής Σελήνης στον ημερήσιο ουρανό έχει κάποια σημασία, εφόσον η Γη βρίσκεται στο «Α» ή στο «Π» της.

Η περισκοπική δύναμη της Σελήνης με τον Άρη προξενεί στο άτομο πληγές ή ατυχήματα τα οποία προκαλούν πληγές. Στην ολότητα προκαλεί σοβαρούς διαπληκτισμούς και ταραχές, στη δε φύση προαναγγέλλει πλημμύρες πολύ καταστρεπτικές.

Η περισκοπική δύναμη Σελήνης και Διός προσδίδει στο άτομο τάσεις προς την νοσηρή ποίηση και τον εκφυλισμό του έρωτα σε πάθος.

Στην ολότητα προκαλεί την προπαρασκευή τάσεων παρακμής.

Η αισθηματική και αισθητική εγκληματικότητα οφείλεται στην περισκοπική δύναμη Σελήνης και Διός, όταν ο Ζεус βρίσκεται στο «Π» του.

Η περισκοπική δύναμη Σελήνης και Κρόνου στην πρώτη ζώνη της Επτακτίνας προξενεί στο άτομο πληγές στην κοιλιά και τον θάνατο από αυτές τις πληγές, αν ο Κρόνος βρίσκεται στο «Π» του.

Αν όμως βρίσκεται στο «Α» τότε η περισκοπική αυτή δύναμη σημαίνει στέρηση τής ελευθερίας, φυλακίσεις κ.λ.π.

Στην ολότητα προκαλεί φιλοσοφικές και θρησκευτικές έριδες.

Η περισκοπική δύναμη Σελήνης και Ουρανού προκαλεί στο άτομο, όταν ο Ουρανός βρίσκεται στο «Π», απώλεια της όρασης ή και γενετήσια ανικανότητα. Αν όμως ο Ουρανός βρίσκεται στο «Α» του οι κακές προβλέψεις δεν πραγματοποιούνται.

Μια πιο προσεκτική μελέτη του Ουρανού θα μας δώσει και άλλους κανόνες.

Στην ολότητα η περισκοπική αυτή δύναμη αναγγέλλει καταστροφές « δια πυρός », στην φύση δε αναγγέλλει καταιγίδες και πτώση κεραυνών.

Αυτές είναι οι γενικές γραμμές των επηρειών του νυκτερινού μας δορυφόρου επάνω στην Γη.

[Τρόπος ευρέσεως τής θέσεως τής Περισκοπικής Δυνάμεως δύο πλανητών ►](#)